

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 września 1972 r.

w sprawie uposażenia pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów pomocy społecznej i zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) oraz art. 12 ust. 2 i art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1968 r. o pracownikach rad narodowych (Dz. U. Nr 25, poz. 164) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do następujących pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, w zakładach pomocy społecznej i w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów:

- 1) pracowników medycznych i innych pracowników działalności podstawowej,
- 2) pracowników technicznych, ekonomicznych i administracyjnych,
- 3) pracowników gospodarczych i pracowników obsługi.

2. Rozporządzenie nie stosuje się do:

- 1) pracowników transportu sanitarnego i lotniczego innych niż wymienieni w ust. 1 pkt 1,
- 2) pracowników przedsiębiorstw uzdrowiskowych innych niż wymienieni w ust. 1 pkt 1,
- 3) pracowników wojewódzkich zarządów aptek i ich placówek,
- 4) pracowników gospodarstw pomocniczych,
- 5) innych pracowników zakładów wymienionych w ust. 1 otrzymujących wynagrodzenie na podstawie odrębnych przepisów.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu mówi się o pracownikach działalności podstawowej, należy przez to rozumieć:

- 1) pracowników medycznych z wyższym wykształceniem, to jest lekarzy, lekarzy dentystów, farmaceutów oraz pracowników z innym wyższym wykształceniem mającym

trwale zastosowanie w podstawowej działalności zakładów służby zdrowia,

2) średni personel medyczny, a mianowicie:

a) pracowników medycznych, to jest felczerów, pielęgniarki, położne, techników medycznych (farmaceutycznych, dentystycznych i innych), laborantów medycznych, instruktorów higieny, opiekunki dziecięce, dietetyczki, higienistki, masażystów, pracowników socjalnych, asystentki pielęgniarskie, młodsze pielęgniarki, instruktorów terapii zajęciowej, posiadających dyplom ukończenia szkoły medycznej, oraz innych pracowników ze średnim wykształceniem niemiedzycznym mającym trwale zastosowanie w podstawowej działalności zakładów służby zdrowia,

b) innych pracowników działalności podstawowej, to jest kontrolerów sanitarnych, pomoce dentystyczne, dezynfektorów, przyuczone pielęgniarki, przyuczonych masażystów, przyuczone laborantki, przyuczone dietetyczki, preparatorów oraz statystyków medycznych, rejestratorów medycznych i sekretarki medyczne — jeżeli pracownicy ci odbyli odpowiednie przeszkolenie,

3) niższy personel działalności podstawowej, to jest salowe, sanitariuszów, łazienkowych, sterylizatorów, kąpielowych urządzeń zabiegowych, pomoce laboratoryjne, przyuczone rejestratorki medyczne, faszowaczki.

2. Przez określenie zespół opieki zdrowotnej, zwany dalej „zespołem”, należy rozumieć zakład społeczny służby zdrowia będący samodzielną jednostką organizacyjną zespalającą wszystkie lub niektóre placówki służby zdrowia działające na określonym obszarze.

3. Przez określenie „jednostka samodzielna” należy rozumieć szpital, sanatorium, stację sanitarno-epidemiologiczną, zakład pomocy społecznej i inne zakłady będące samodzielnymi jednostkami organizacyjnymi.

4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określi inne niż medyczne kwalifikacje mające trwale zastosowanie w działalności podstawowej zakładów służby zdrowia.

Rozdział 2

Uposażenie zasadnicze.

§ 3. 1. Uposażenie zasadnicze pracowników określonych w § 1 ust. 1 ustala się według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Uposażenie zasadnicze zł miesięcznie	
	od 1.X.1972 r.	od 1.X.1973 r.
1	6.300	6.700
2	5.900	6.300
3	5.500	5.900
4	5.200	5.500
5	4.900	5.200
6	4.600	4.900
7	4.400	4.600
8	4.200	4.400
9	4.000	4.200
10	3.800	4.000
11	3.600	3.800
12	3.400	3.600
13	3.200	3.400
14	3.000	3.200
15	2.800	3.000
16	2.600	2.800
17	2.400	2.600
18	2.200	2.400
19	2.050	2.200
20	1.900	2.050
21	1.750	1.900
22	1.600	1.750
23	1.450	1.600
24	1.300	1.450
25	1.150	1.300

2. Uposażenie zasadnicze określone w ust. 1 przysługuje pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy.

3. W razie zatrudnienia w mniejszym lub większym wymiarze czasu pracy uposażenie zasadnicze pracownika oblicza się proporcjonalnie do tygodniowego wymiaru czasu pracy przewidzianego w umowie o pracę.

4. Stawki godzinowe oblicza się, dzieląc kwotę miesięcznego uposażenia zasadniczego wynikającego z osobistego zaszeregowania pracownika przez:

- 175, dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 42 godziny,
- 150 dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 36 godzin,
- 200 dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 46 godzin.

§ 4. 1. Ustala się:

- 1) tabelę stanowisk i zaszeregowania pracowników działalności podstawowej — stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) taryfikator kwalifikacyjny pracowników działalności podstawowej — stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 3) tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników technicznych, ekonomicznych i administracyjnych — stanowiącą załącznik nr 3 do rozporządzenia,
- 4) tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracow-

ników gospodarczych i obsługi — stanowiącą załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Pracownicy zatrudnieni w dniu wejścia w życie rozporządzenia podlegają zaszeregowaniu na odpowiednie stanowiska określone w załączniku nr 1, 3 i 4 do rozporządzenia stosownie do posiadanych przez nich kwalifikacji i zakresu ich obowiązków.

3. Dyrektor zespołu lub jednostki samodzielnej może zezwolić pracownikowi nie posiadającemu wymaganych kwalifikacji na pełnienie obowiązków na określonym stanowisku na okres nie dłuższy niż 5 lat, jeżeli posiadanie kwalifikacji nie jest niezbędnym warunkiem dopuszczenia do pracy na danym stanowisku. Nie dotyczy to pracowników medycznych.

4. Pracownik określony w ust. 3, który nie posiada wymaganych kwalifikacji, powinien być zaszeregowany w najniższej grupie uposażenia zasadniczego przewidzianego dla danego stanowiska, z tym że nowe uposażenie wraz z dodatkami nie może być niższe od dotychczas pobieranego uposażenia netto.

5. Pracownikowi, który po raz pierwszy przystępuje do pracy, przyznaje się najniższą grupę uposażenia zasadniczego przewidzianą dla danego stanowiska.

6. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia może uzupełniać tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania, stanowiące załączniki nr 1—4 do rozporządzenia, nowymi stanowiskami.

Rozdział 3

Dodatki do uposażenia.

§ 5. 1. Dla pracowników określonych w § 1 ust. 1 ustala się dodatek za wysługę lat w wysokości:

Lp.	Pracownicy według posiadanego wykształcenia	Dodatek za wysługę lat zł miesięcznie			
		5 lat i więcej	10 lat i więcej	15 lat i więcej	20 lat i więcej
1.	Lekarze, lekarze dentyści, farmaceuci i inni pracownicy z wyższym wykształceniem bez względu na stanowisko	200	400	600	800
2.	Pracownicy ze średnim wykształceniem medycznym lub innym średnim	150	300	450	600
3.	Pracownicy z wykształceniem podstawowym, zasadniczym i inni	100	150	200	300

2. Zmiana wysokości dodatku za wysługę lat, wynikająca z podwyższenia wykształcenia lub osiągnięcia określonej liczby lat pracy, następuje od pierwszego dnia najbliższego miesiąca kalendarzowego po powstaniu okoliczności uzasadniających zmianę wysokości dodatku.

§ 6. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia ustali zasady obliczania stażu pracy stanowiącego podstawę do przyznawania dodatku za wysługę lat.

§ 7. 1. Pracownikom działalności podstawowej może być przyznany dodatek specjalny z tytułu:

- 1) pracy w wiejskich ośrodkach zdrowia i w zakładach przemysłowej i rolnej służby zdrowia:
 - a) lekarzom i lekarzom denty stom w wysokości do 1.500 zł miesięcznie,
 - b) pracownikom średniego personelu medycznego w wysokości do 600 zł miesięcznie,
 - c) pracownikom niższego personelu w wysokości do 200 zł miesięcznie,
- 2) pracy w stacjach sanitarno-epidemiologicznych:
 - a) pracownikom medycznym z wyższym wykształceniem w wysokości do 1.000 zł miesięcznie,
 - b) pracownikom średniego personelu medycznego w wysokości do 500 zł miesięcznie,
 - c) pracownikom niższego personelu w wysokości do 200 zł miesięcznie,
- 3) uciążliwych warunków pracy w zakładach (pracowniach): psychiatrycznych, gruźliczych, zakaźnych, laboratoriach diagnostycznych, rehabilitacji, reanimacji, w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów oraz domach specjalnych pomocy społecznej, lekarzom w specjalnościach chirurgicznych oraz za pracę pod ziemią i pod ciśnieniem:
 - a) pracownikom medycznym z wyższym wykształceniem w wysokości do 600 zł miesięcznie,
 - b) pielęgniarkom środowiskowym w wiejskich ośrodkach zdrowia i poradniach ogólnych oraz pielęgniarkom w działach lub oddziałach intensywnej opieki, reanimacji, leczenia oparzeń, ratownictwa zatruc, dializy i perfuzji, urazowo-ortopedycznych oraz instrumentariuszkom — w wysokości do 400 zł miesięcznie,
 - c) pracownikom średniego personelu medycznego innym niż wymienieni w lit. b) w wysokości do 300 zł miesięcznie,
 - d) pracownikom niższego personelu w wysokości do 200 zł miesięcznie,
- 4) zatrudnienia pracownika medycznego z wyższym wykształceniem na stanowisku kierowniczym w zespole w wysokości do 1.000 zł miesięcznie,
- 5) wykonywania dodatkowych zadań (np. za szkolenie, za sprawowanie opieki: nad żłobkiem, domem małych dzieci, domem specjalnym, domem rencistów), jeżeli za te prace nie otrzymują odrębnego wynagrodzenia:
 - a) pracownikom medycznym z wyższym wykształceniem w wysokości do 1.000 zł miesięcznie,
 - b) pracownikom średniego personelu medycznego określonym w ust. 1 pkt 3 lit. b) i c) w wysokości do 400 zł miesięcznie,
- 6) dodatkowego obciążenia pracą z tytułu niepełnej obsady stanowisk, przyjmowania większej liczby pacjentów, wykonywania większej niż przeciętnie ilości badań diagnostycznych i innych:
 - a) pracownikom medycznym z wyższym wykształceniem w wysokości do 800 zł miesięcznie,
 - b) pracownikom średniego personelu medycznego określonym w ust. 1 pkt 3 lit. b) w wysokości do 500 zł

miesięcznie, a określonym w ust. 1 pkt 3 lit. c) w wysokości do 300 zł miesięcznie,

- c) pracownikom niższego personelu w wysokości do 200 zł miesięcznie,
 - 7) szczególnych osiągnięć w pracy zawodowej, usprawnień organizacyjnych i poprawy jakości usług:
 - a) pracownikom medycznym z wyższym wykształceniem w wysokości do 1.000 zł miesięcznie,
 - b) pracownikom średniego personelu medycznego w wysokości do 400 zł miesięcznie,
 - c) pracownikom niższego personelu w wysokości do 200 zł miesięcznie,
 - 8) zatrudnienia w systemie zmianowym:
 - a) pracownikom medycznym z wyższym wykształceniem w wysokości do 300 zł miesięcznie,
 - b) pracownikom średniego personelu medycznego w wysokości do 200 zł miesięcznie,
 - c) pracownikom niższego personelu w wysokości do 100 zł miesięcznie.
2. Przy zbiegu tytułów określonych w ust. 1 łączna kwota dodatku specjalnego nie może przekroczyć:
- 1) 2.500 zł — dla lekarzy, lekarzy denty stom zatrudnionych w wiejskich ośrodkach zdrowia oraz lekarzy w poradniach przemysłowej i rolnej służby zdrowia,
 - 2) 2.000 zł — dla lekarzy i lekarzy denty stom nie wymienionych w pkt 1 oraz farmaceutów i innych pracowników z wyższym wykształceniem,
 - 3) 1.200 zł — dla pielęgniarek środowiskowych w wiejskich ośrodkach zdrowia i poradniach ogólnych oraz pielęgniarek w działach lub oddziałach intensywnej opieki, reanimacji, leczenia oparzeń, ratownictwa zatruc, dializy i perfuzji, urazowo-ortopedycznych oraz instrumentariuszek,
 - 4) 1.000 zł — dla pracowników średniego personelu innych niż wymienieni w pkt 3,
 - 5) 400 zł — dla pracowników niższego personelu.

§ 8. 1. Dodatek specjalny pracownikom przyznaje dyrektor (kierownik) zakładu, a dyrektorowi i zastępcy dyrektora — kierownik właściwej jednostki nadrzędnej.

2. Dodatek specjalny może być obniżony lub cofnięty bez wypowiedzenia w razie niewywiązywania się pracownika z obowiązków lub ustania warunków, na których podstawie dodatek został przyznany.

§ 9. 1. Szczegółowe zasady przyznawania dodatku specjalnego określi Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej może przyznać pracownikom działalności podstawowej dodatek specjalny określony w § 7 ust. 1 pkt 1 w przychodniach obsługujących ludność większą w miejscowościach nie przekraczających 5 tysięcy mieszkańców.

§ 10. Pracownikowi działalności podstawowej przysługuje dodatek w wysokości 5% uposażenia zasadniczego za pracę rozdzieloną przerwą.

§ 11. Za godziny przepracowane w porze nocnej (w godzinach od 22 do 6) pracownikowi przysługuje dodatek w wysokości 10% uposażenia zasadniczego.

§ 12. Lekarzowi za pracę dodatkową w stacjach pogotowia ratunkowego i oddziałach pomocy doraźnej przysługują się dodatek w wysokości do 15% uposażenia zasadniczego za godzinę pracy, niezależnie od dodatku określonego w § 11.

§ 13. Pracownikowi medycznemu posiadającemu stopień naukowy przysługują się dodatek za stopnie naukowe:

- doktora — 300 zł,
- doktora habilitowanego — 600 zł.

§ 14. Pracownikowi medycznemu zatrudnionemu w lotnictwie sanitarnym i sprawującemu opiekę nad chorymi w samolotach sanitarnych przysługuje dodatek do uposażenia w wysokości 1.200 zł miesięcznie na dodatkowe wyżywienie.

§ 15. Pracownikom zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy dodatki określone w §§ 5, 7, 13 i 14 przysługują w wysokości odpowiedniej do liczby godzin pracy.

§ 16. 1. Jeżeli lekarz będący specjalistą w dziedzinie, w której występuje niedobór kadr medycznych, podejmie dodatkowo pracę w zakładzie położonym w innej miejscowości, dyrektor (kierownik) zakładu może podwyższyć mu wynagrodzenie zasadnicze za pracę w tym zakładzie, nie więcej jednak niż o 25%.

2. Na podjęcie pracy przez lekarza, o którym mowa w ust. 1, wymagana jest zgoda organu do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 17. 1. Lekarzowi, o którym mowa w § 16, przysługuje ryczałt miesięczny na pokrycie kosztów przejazdów, jeżeli czas potrzebny na przejazd publicznym środkiem lokomocji w jedną stronę wynosi co najmniej pół godziny.

2. Przepis ust. 1 dotyczy również pracowników medycznych zatrudnionych w ambulansach stomatologicznych i rentgenowskich.

3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinien odpowiadać kosztom przejazdów.

§ 18. 1. Pracownicy techniczni, ekonomiczni i administracyjni oraz gospodarczy i obsługi, zatrudnieni na stanowiskach określonych w załącznikach nr 3 i 4 do rozporządzenia, mogą otrzymywać premie za terminowe i staranne wykonanie zadań wyznaczonych pracownikom poszczególnych komórek organizacyjnych lub stanowisk pracy.

2. Premie wypłaca się miesięcznie po sprawdzeniu wykonania wyznaczonych prac.

3. Podstawowe zadania (prace), za których wykonanie będą przysługujące premie, określi dyrektor zakładu w porozumieniu z radą zakładową.

4. Indywidualna premia nie może być wyższa niż 10% uposażenia zasadniczego.

5. Premie wypłaca się z osobowego funduszu płac.

§ 19. Brygadzysta kierujący pracą co najmniej 3 pracowników i wykonujący ponadto własne zadania otrzymuje dodatek w wysokości 10% uposażenia zasadniczego.

Rozdział 4

Wynagrodzenie ryczałtowe.

§ 20. 1. Pracownikom medycznym za wykonywanie dodatkowych zadań przysługuje wynagrodzenie ryczałtowe ustalone proporcjonalnie do czasu potrzebnego na wykonanie

określonych zadań i do wysokości uposażenia zasadniczego lub do ilości wykonanych zadań.

2. Rodzaje prac wynagradzanych ryczałtowo i szczegółowe zasady ustalania wysokości wynagrodzenia za te prace określi Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

§ 21. Pracownikowi wykonującemu zdjęcia małoobrazkowe:

- 1) w ruchomym ambulansie rentgenowskim — za wykonanie każdego następnego tysiąca zdjęć ponad normę wynoszącą 3.000 sztuk miesięcznie przysługuje dodatkowo wynagrodzenie w wysokości 150 zł,
- 2) w zespole stacjonarnym — za wykonanie każdego następnego tysiąca zdjęć ponad normę wynoszącą 5.000 sztuk miesięcznie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 100 zł.

Rozdział 5

Dyżury zakładowe i gotowość pracy.

§ 22. 1. Wynagrodzenie za dyżury zakładowe w szpitalach i sanatoriach pełnione przez pracowników medycznych z wyższym wykształceniem ustala się w wysokości:

- 1) za dyżur 17-godzinny:
 - a) na oddziałach: zabiegowych, intensywnej terapii, reanimacji oraz w działach pomocy doraźnej i przyjęć — 180—330 zł,
 - b) na pozostałych oddziałach — 180—250 zł,
- 2) za dyżur 24-godzinny:
 - a) na oddziałach: zabiegowych, intensywnej terapii, reanimacji oraz w działach pomocy doraźnej i przyjęć — 250—460 zł,
 - b) na pozostałych oddziałach — 250—350 zł.

2. Za dyżury pełnione w sanatoriach i w szpitalach uzdrowiskowych przysługują najniższe stawki wynagrodzenia określonego w ust. 1 pkt 1 lit. b) i pkt 2 lit. b).

3. Wysokość wynagrodzenia określonego w ust. 1 ustala dyrektor (kierownik) zespołu lub jednostki samodzielnej w zależności od kwalifikacji dyżurującego pracownika i rodzaju dyżuru.

4. W razie pełnienia dyżuru w mniejszym lub większym wymiarze niż określony w ust. 1 wypłaca się wynagrodzenie w wysokości odpowiedniej do liczby przepracowanych godzin.

5. Za dyżury zakładowe wykonane w dni ustawowo wolne od pracy nie będące niedzielami pracownikowi przysługuje podwójna stawka wynagrodzenia za dyżur.

§ 23. 1. Wynagrodzenie za gotowość pracy na wezwanie przez zakład pracy ustala się w wysokości:

- 1) za 17 godzin gotowości dla:
 - starszego asystenta i zastępcy ordynatora — 40—55 zł,
 - asystenta — 25—35 zł,
 - pielęgniarek, laborantów i techników — 15—20 zł,
- 2) za 24 godziny gotowości dla:
 - starszego asystenta i zastępcy ordynatora — 50—70 zł,
 - asystenta — 30—40 zł,
 - pielęgniarek, laborantów i techników — 20—30 zł.

2. Wysokość wynagrodzenia określonego w ust. 1 ustala dyrektor (kierownik) zespołu lub jednostki samodzielnej indywidualnie w zależności od rodzaju funkcji, specjalności lekarza i liczby godzin gotowości.

3. Pracownikowi, który otrzymuje wynagrodzenie określone w ust. 1, nie przysługuje odrębne wynagrodzenie za pracę wykonaną w czasie godzin gotowości.

4. Pracownikowi, który stawiał się do zakładu pracy na wezwanie, przysługuje zwrot poniesionych kosztów przejazdu, jeżeli zakład pracy nie zapewnił pracownikowi przejazdu samochodem służbowym, a pilność przybycia pracownika i odległość od miejsca zamieszkania do zakładu uzasadnia konieczność takiego przejazdu.

§ 24. 1. Wynagrodzenie za dyżury zakładowe i gotowość pracy wypłaca się miesięcznie z dołu.

2. Wynagrodzenie za dyżury zakładowe i za gotowość pracy nie podlega wliczeniu do wynagrodzenia za okres urlopu i innej nieobecności w pracy.

§ 25. Szczegółowe zasady ustalania wysokości wynagrodzenia za dyżury i za gotowość pracy określi Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

Rozdział 6

Wymiar uposażenia i awansowanie pracowników.

§ 26. 1. Pracownik może być awansowany w obrębie danego stanowiska nie częściej niż jeden raz w ciągu 2 lat pracy i nie wyżej niż do bezpośrednio wyższej grupy uposażenia zasadniczego w terminach awansowych, to jest 1 stycznia oraz 22 lipca z mocą od 1 sierpnia.

2. W uzasadnionych wypadkach pracownik może być awansowany o dwie grupy uposażenia zasadniczego w ramach grup uposażenia przewidzianych dla danego stanowiska za zgodą jednostki nadrzędnej.

3. Przepis ust. 1 i 2 nie dotyczy wypadków powoływania na wyższe stanowiska.

4. Pracownik, który uzyskał wyższe kwalifikacje zawodowe w zakresie wykształcenia lub specjalizacji, uzyskuje prawo do awansu przy zachowaniu terminów określonych w ust. 1.

5. W obrębie stanowisk kierowniczych zaszeregowanie do wyższej grupy uposażenia zasadniczego z tytułu zwiększenia liczby pracowników może nastąpić przy zachowaniu terminów awansowych, o których mowa w ust. 1.

§ 27. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może wyrazić zgodę na zaszeregowanie pracowników na stanowiska kierownicze w niektórych komórkach organizacyjnych lub w zakładach według innych kryteriów niż liczba zatrudnionych pracowników.

§ 28. 1. Uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami wypłaca się miesięcznie z góry.

2. Pracownikom nowo zatrudnionym uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami wypłaca się z dołu przez okres pierwszych trzech miesięcy pracy.

§ 29. Uposażenie zasadnicze, dodatek za wysługę lat, dodatek za stopnie naukowe, dodatek specjalny, wynagrodzenie ryczałtowe, wynagrodzenia za dyżury i prace dodatkowe, premie oraz inne wynagrodzenia wynikające z przepisów rozporządzenia wolne są od podatku od wynagrodzeń i potrąceń na składkę emerytalną.

§ 30. Wysokość uposażenia ustala:

- 1) dla dyrektora, zastępcy dyrektora i głównego księgowego w jednostkach organizacyjnych podporządkowanych bezpośrednio Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej — Minister,
- 2) dla dyrektora, zastępcy dyrektora i głównego księgowego zespołu lub jednostki samodzielnej — organ do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydium właściwej rady narodowej, a dla pozostałych pracowników — dyrektor (kierownik) zakładu pracy,
- 3) dla pracowników działalności podstawowej zatrudnionych w zakładach lecznictwa uzdrowiskowego wchodzących w skład państwowych przedsiębiorstw uzdrowiskowych — dyrektor przedsiębiorstwa.

§ 31. Przyznanie lub podwyższenie wysokości dodatku specjalnego nie stanowi przeszkody w awansowaniu pracownika do wyższej grupy uposażenia podstawowego.

Rozdział 7

Uposażenie lekarzy, lekarzy dentyistów i farmaceutów zatrudnionych w organach do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydiów rad narodowych.

§ 32. 1. Lekarze, lekarze dentyści i farmaceuci zatrudnieni w organach do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydiów rad narodowych otrzymują uposażenie zasadnicze (§ 3), dodatek za wysługę lat (§ 5), dodatek za stopień naukowy (§ 13) oraz dodatek funkcyjny.

2. Dodatek funkcyjny dla pracowników określonych w ust. 1 przysługuje w wysokości:

- 1) w prezydiach wojewódzkich rad narodowych:

	miesięcznie zł
	od—do
— kierownikowi wydziału zdrowia i opieki społecznej	2.000—3.000,
— zastępcy kierownika wydziału zdrowia i opieki społecznej	1.500—2.000,
— kierownikowi oddziału	1.300—2.000,
— starszemu inspektorowi	1.200—1.500,
- 2) w prezydiach powiatowych rad narodowych:

	miesięcznie zł
	od—do
— kierownikowi wydziału zdrowia i opieki społecznej	1.500—2.000,
— zastępcy kierownika wydziału zdrowia i opieki społecznej	1.200—1.500,
— inspektorowi	1.000—1.200.

3. Dodatek funkcyjny określony w ust. 2 przyznaje pracownikowi zatrudnionemu w prezydium wojewódzkiej rady narodowej Minister Zdrowia i Opieki Społecznej, a pracownikowi zatrudnionemu w prezydium powiatowej rady narodowej — organ do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 33. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników określonych w § 32 ust. 1, stanowiącą załącznik nr 5 do rozporządzenia,

Rozdział 8

Przepisy końcowe.

§ 34. Do pracowników obsługi kotłowni centralnego ogrzewania (palaczy centralnego ogrzewania, ich pomocników, konserwatorów) stosuje się zasady wynagrodzeń obo-

wiązujące dla tej kategorii pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach (zakładach) gospodarki komunalnej.

§ 35. 1. Pracownikom zatrudnionym przy pilnowaniu uposażenie przewidziane w części III załącznika nr 4 przysługuje za pracę w wymiarze 8 godzin na dobę (6 w soboty i 46 godzin na tydzień).

2. Za każdą godzinę pracy powyżej norm określonych w ust. 1 do 12 godzin na dobę i do 72 godzin na tydzień pracownikowi przysługuje 110% zasadniczej stawki godzinowej.

3. Za pracę powyżej 12 godzin na dobę i powyżej 72 godzin na tydzień pracownikowi przysługuje 200% zasadniczej stawki godzinowej.

4. Pracownikom zatrudnionym przy pilnowaniu w systemie 12 godzin pracy i 12 godzin wolnych od pracy (72 godziny tygodniowo) za pracę w ustawowe święto nie będące niedzielą przysługuje 200% zasadniczej stawki godzinowej.

5. Pracownikom określonym w ust. 1 przysługuje w tygodniu jeden dzień (pełne 24 godziny) wolny od pracy, z tym że co trzeci tydzień dzień wolny od pracy powinien przypadać w niedzielę.

§ 36. Ministrowie, którym podlegają zakłady służby zdrowia, mogą w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych zastosować przepisy rozporządzenia w całości lub w części do pracowników tych zakładów.

§ 37. Pracownicy medyczni zatrudnieni w zakładach przemysłowej służby zdrowia i żłobkach przy zakładach pracy uprawnieni do korzystania z branżowych przywilejów zachowują dotychczasowe uprawnienia, z tym że w razie zbiegu dodatków za wysługę lat (za staż pracy) przysługuje dodatek wyższy.

§ 38. Pracownikom administracyjnym zatrudnionym w dniu wejścia w życie rozporządzenia, korzystającym z ulg przy przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi, przysługuje nadal to uprawnienie.

§ 39. Przepisy rozporządzenia dotyczące wojewódzkich rad narodowych stosuje się do rad narodowych miast wyłączonych z województw, a przepisy dotyczące powiatowych rad narodowych — do rad narodowych miast stanowiących powiaty i dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw.

§ 40. 1. W zakresie uregulowanym w rozporządzeniu tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 122, z 1968 r. Nr 43, poz. 315, z 1969 r. Nr 7, poz. 59, z 1971 r. Nr 2, poz. 16 i Nr 37, poz. 329),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia pracowników farmaceutycznych oraz uposażenia innych pracowników zatrudnionych w aptekach otwartych i kolejowych (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 123, z 1968 r. Nr 43, poz. 316, z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i z 1971 r. Nr 37, poz. 329),
- 3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia średniego personelu medycznego (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 124, z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i z 1971 r. Nr 37, poz. 329),
- 4) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia techników i uprawnionych tech-

ników dentyistycznych (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 125, z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i z 1971 r. Nr 2, poz. 15),

- 5) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie wynagrodzenia niższego personelu pomocniczo-lekarskiego (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 126 i z 1969 r. Nr 7, poz. 59),
- 6) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie wynagrodzenia pracowników gospodarczych, pracowników obsługowych, pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu i pracowników służby technicznej, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, w kolumnach transportu sanitarnego, w zakładach pomocy społecznej oraz w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 127 i z 1969 r. Nr 7, poz. 59),
- 7) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia pracowników administracyjnych zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia i opieki społecznej (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 128, z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i z 1970 r. Nr 5, poz. 39),
- 8) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 maja 1963 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy zatrudnionych w zakładach leczniczo-zapobiegawczych przemysłowej służby zdrowia (Dz. U. z 1963 r. Nr 26, poz. 152 i Nr 58, poz. 311 oraz z 1969 r. Nr 1, poz. 4),
- 9) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1966 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy wykonujących opiekę nad zdrowiem pracowników rolnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 52, poz. 317).

2. W zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem w stosunku do pracowników określonych w rozdziale 7 nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180).

§ 41. Do czasu wydania przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu utrzymuje się w mocy przepisy dotychczasowe dotyczące:

- 1) traktowania jako specjalistów I i II stopnia innych niż lekarze pracowników medycznych z wyższym wykształceniem,
- 2) zasad wynagradzania lekarzy za udział w naradach (konsyliach) lekarskich i za wykonywanie sekcji zwłok,
- 3) ryczałtowego wynagrodzenia za wykonywanie w nie normowanym czasie pracy obowiązków w oddziałach opieki domowej dla nerwowo i psychicznie chorych,
- 4) wynagrodzeń za odczytywanie i opis zdjęć małoobrazkowych i wyników badań elektrokardiograficznych,
- 5) wynagrodzenia za oględziny zwłok i wystawianie kart zgonu,
- 6) warunków pracy uzasadniających zatrudnienie w wymiarze 30 godzin tygodniowo.

§ 42. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej, Ministrowi Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, Ministrowi Finansów oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 43. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia 1 września 1972 r. (poz. 246).

Załącznik nr I

Tabela stanowisk i zaszeregowania pracowników działalności podstawowej

Lp.	Stanowisko pracy	Kategoria jednostki wg liczby pracowników	Grupa uposażenia zasadniczego
I. Pracownicy medyczni z wyższym wykształceniem			
1	Dyrektor zespołu	powyżej 1500 powyżej 800 poniżej 800	7—1 8—2 9—3
2	Dyrektor (kierownik) jednostki samodzielnej:		
	a) szpitala: klinicznego, specjalistycznego, ogólnego (wielospecjalistycznego), sanatoryjnego, uzdrowiskowego i sanatorium	powyżej 1000 powyżej 500 poniżej 500	11—2 12—3 13—4
	b) przychodni obwodowej, specjalistycznej, przemysłowej	powyżej 200 powyżej 100 poniżej 100	14—3 15—4 16—5
	c) domu pomocy społecznej	powyżej 80 poniżej 80	16—6 17—7
	d) pozostałych zakładów	powyżej 100 poniżej 100	14—4 15—5
3	Zastępca dyrektora zespołu	powyżej 1500 powyżej 800 poniżej 800	11—2 12—3 13—4
4	Zastępca dyrektora (kierownika) jednostki samodzielnej:		
	a) szpitala: klinicznego, specjalistycznego, ogólnego (wielospecjalistycznego), sanatoryjnego i sanatorium	powyżej 1000 powyżej 500 poniżej 500	14—4 15—5 16—6
	b) przychodni obwodowej, specjalistycznej, przemysłowej	powyżej 200 powyżej 100 poniżej 100	14—5 15—6 16—7
	c) pozostałych zakładów	powyżej 100 poniżej 100	16—6 17—7
5	Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny	powyżej 180 poniżej 180	6—2 8—3
6	Państwowy powiatowy (miejski, dzielnicowy, portowy) inspektor sanitarny	powyżej 25 poniżej 25	11—3 12—4
7	a) Ordynator oddziału w zespole	powyżej 50 powyżej 20 poniżej 20	12—3 14—4 15—5
	b) Ordynator oddziału w pozostałych jednostkach	powyżej 50 powyżej 20 poniżej 20	14—4 15—5 17—6
8	Kierownik komórki organizacyjnej w stacjach sanitarno-epidemiologicznych	powyżej 10 od 6 do 10 od 3 do 5	14—4 15—5 16—6

Lp.	Stanowisko pracy	Kategoria jednostki wg liczby pracowników	Grupa uposażenia zasadniczego
9	a) Kierownik działu opieki zespolonej	—	12—3
	b) Kierownik komórki organizacyjnej w zespole (poradni, zakładu, pracowni, sekcji, działu, prosektorium, punktu krwiodawstwa i innej) oraz apteki szpitalnej produkującej płyny infuzyjne	powyżej 20 powyżej 10 do 10	14—4 15—5 16—6
10	a) Kierownik przychodni nie będącej samodzielną jednostką budżetową lub kierownik grupy poradni w zespole i jednostce samodzielnej	powyżej 50 powyżej 20 do 20	14—3 15—4 16—5
	b) Kierownik komórki organizacyjnej w przychodni będącej jednostką samodzielną (poradni, zakładu, pracowni, działu, ośrodka i innej)	powyżej 10 od 6 do 10 do 5	15—4 16—5 17—6
	c) Kierownik komórki organizacyjnej w jednostce samodzielnej i nie wymienionej w pkt 9 i 10 lit. b) (poradni, zakładu, pracowni, działu, sekcji, ośrodka, prosektorium, punktu krwiodawstwa i innej oraz apteki szpitalnej produkującej płyny infuzyjne)	powyżej 10 od 6 do 10 do 5	16—5 17—6 18—7
	d) Kierownik apteki szpitalnej nie produkującej płynów infuzyjnych w zespole i jednostce samodzielnej	—	19—8
11	Kierownik wiejskiego ośrodka zdrowia	—	11—3
12	Zastępca ordynatora oddziału, zastępca kierownika pracowni stomatologicznej i innych — w zespole i jednostce samodzielnej	powyżej 50 od 20 do 50	15—5 16—6
13	W ośrodku zdrowia na wsi, w poradniach ogólnych i poradniach pediatrycznych w przychodniach rejonowych w mieście, poradniach rejonowych przemysłowej służby zdrowia:		
	a) starszy asystent	—	14—4
	b) asystent	—	15—5
	c) młodszy asystent	—	17—6
14	W stacjach sanitarno-epidemiologicznych:		
	a) starszy asystent (starszy inspektor, starszy instruktor oświaty zdrowotnej, starszy inspektor bhp)	—	15—5
	b) asystent	—	17—6
	c) młodszy asystent	—	18—7
15	W komórkach metodyczno-organizacyjnych — w zespole i jednostce samodzielnej:		
	a) starszy asystent	—	14—5
	b) asystent	—	15—6
	c) młodszy asystent	—	17—7
16	W przychodni (poradni) i innym zakładzie nie wymienionym w pkt 13, 14, 15 oraz w działach diagnostycznych — w zespole i jednostkach samodzielnych:		
	a) starszy asystent	—	15—6
	b) asystent	—	17—8
	c) młodszy asystent	—	18—9
17	1) W pozostałych zakładach opieki zdrowotnej zamkniętej i pomocy społecznej — w zespole i jednostkach samodzielnych:		
	a) starszy asystent	—	17—8
	b) asystent	—	18—9
	c) młodszy asystent	—	20—11
	2) W oddziałach szpitalnych urazowo-chirurgicznych, oddziałach i działach anestezjologii i intensywnej terapii — w zespole i jednostkach samodzielnych:		
a) starszy asystent	—	15—6	
	b) asystent	—	17—8
	c) młodszy asystent	—	20—9

Lp.	Stanowisko pracy	Kategoria jednostki wg liczby pracowników	Grupa uposażenia zasadniczego
18.	Stażysta	—	22—20
	II. Średni personel medyczny		
1	Naczelna pielęgniarka zespołu	powyżej 1500 powyżej 800 poniżej 800	14—7 15—8 17—9
2	Zastępczyni naczelnej pielęgniarki zespołu	—	18—10
3	Przełożona pielęgniarek w zespole i jednostce samodzielnej:		
	a) działu w zespole	powyżej 1000 powyżej 500 poniżej 500	17—13 18—14 20—15
	b) szpitala: klinicznego, sanatoryjnego, specjalistycznego, ogólnego (wielospecjalistycznego), przedsiębiorstwa uzdrowiskowego i sanatorium		
	c) w przychodni obwodowej, specjalistycznej, przemysłowej	powyżej 200 powyżej 100	18—14 19—15
	d) w zakładach nie wymienionych w pkt a)—c)	—	20—16
4	Zastępczyni przełożonej pielęgniarek w zespole i jednostce samodzielnej	powyżej 1000 powyżej 500	19—15 20—16
5	Kierownik jednostki samodzielnej (domu małych dzieci, żłobka, izby porodowej, prewentorium itp.)	—	18—14
6	W opiece zdrowotnej zamkniętej — oddziałowa pielęgniarek	—	20—15
7	Uprawniony technik dentystyczny	—	18—13
8	Starszy felczer, felczer	—	18—13
9	W komórkach organizacyjnych w zespole i jednostkach samodzielnych:		
	a) starsza pielęgniarka, starsza położna, starszy technik medyczny (dentystyczny, farmaceutyczny), starszy laborant, starszy dyspozytor, starszy instruktor higieny, starsza dietetyczka, starsza opiekunka dziecięca, starsza higienistka, starszy statystyk medyczny, starszy masażysta	—	22—17
	b) pielęgniarka, położna, technik medyczny, laborant, technik dentystyczny, technik farmaceutyczny, starszy technik apteczny, dietetyczka, instruktor higieny, opiekunka dziecięca, higienistka, dyspozytor, instruktor terapii zajęciowej, ortopeda, statystyk medyczny, masażysta	—	23—18
	c) asystentka pielęgniarska, młodsza pielęgniarka, masażysta, preparator, wykwalifikowana pomoc dentystyczna, kontroler sanitarny, technik apteczny	—	24—20
	d) przyuczeni: pielęgniarka, masażysta, dietetyczka, laborant, kontroler sanitarny, pomoc dentystyczna, dezynfektor	—	25—21
	e) technik ortopedyczny	—	20—14
10	a) Starsza pielęgniarka środowiskowa na wsi i w mieście, starsza pielęgniarka społeczna, starszy pracownik socjalny oraz pozostały starszy średni personel medyczny zatrudniony na wsi	—	18—15
	b) Pielęgniarka środowiskowa na wsi i w mieście, pielęgniarka społeczna, pracownik socjalny oraz pozostały średni personel medyczny zatrudniony na wsi	—	20—17

Lp.	Stanowisko pracy	Kategoria jednostki wg liczby pracowników	Grupa uposażenia zasadniczego
11	Rejestratorka medyczna, sekretarka medyczna	—	24—21
12	Stażysta	—	24—23
III. Niższy personel działalności podstawowej			
1	W komórkach organizacyjnych w zespole i jednostkach samodzielnych: salowa, łazienkowy, kąpielowy urządzeń zabiegowych, fasowaczka, rejestratorka medyczna, sterylizator, sanitariusz (noszowy), pomoc laboratoryjna	—	25—23

Załącznik nr 2

Taryfikator kwalifikacyjny pracowników działalności podstawowej

Lp.	Stanowisko pracy	Wymagane kwalifikacje zawodowe	
		Wykształcenie, specjalizacja, przeszkolenie	Liczba lat pracy
I. Pracownicy medyczni z wyższym wykształceniem			
1	Dyrektor zespołu	Wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia oraz specjalizacja II lub I stopnia w innej dziedzinie medycyny	8
2	Dyrektor (kierownik) jednostki samodzielnej	Wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia lub II stopnia w innej dziedzinie medycyny, a w odniesieniu do lekarza dentysty lub innego pracownika z wyższym wykształceniem dodatkowe przeszkolenie specjalistyczne uznane za równorzędne II lub I stopniowi specjalizacji w dziedzinie medycyny	5
3	Zastępca dyrektora zespołu		8
4	Zastępca dyrektora (kierownika) jednostki samodzielnej		4
5	Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny	Wyższe medyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny II stopnia	8
6	Państwowy powiatowy (miejski, dzielnicowy, portowy), inspektor sanitarny	Wyższe medyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny II lub I stopnia	5
7	Ordynator oddziału w zespole i w pozostałych jednostkach	Wyższe medyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny II stopnia	7
8—10	Kierownik komórki organizacyjnej	Wyższe medyczne, farmaceutyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny I lub II stopnia, a w odniesieniu do pracownika z innym wyższym wykształceniem dodatkowe przeszkolenie specjalistyczne w dziedzinie medycyny	5
11	Kierownik wiejskiego ośrodka zdrowia	Kwalifikacje jak w pkt 13—17 lit. a), b), c)	—
12	Zastępca ordynatora	Wyższe medyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny II stopnia	5
13—17	a) Starszy asystent starszy inspektor starszy instruktor oświaty zdrowotnej	Wyższe medyczne, farmaceutyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny II stopnia, inne wyższe oraz dodatkowe przeszkolenie specjalistyczne uznane za równorzędne II stopniowi specjalizacji w dziedzinie medycyny	5
	b) Asystent	Wyższe medyczne, farmaceutyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny I stopnia, inne wyższe oraz dodatkowe przeszkolenie specjalistyczne uznane za równorzędne I stopniowi specjalizacji w dziedzinie medycyny	3

Lp.	Stanowisko pracy	Wymagane kwalifikacje zawodowe	
		Wykształcenie, specjalizacja, przeszkolenie	Liczba lat pracy
	c) Młodszy asystent	Wyższe medyczne, farmaceutyczne i inne wyższe po stażu	—
18	Stażysta	Wyższe medyczne, farmaceutyczne i inne	—
II. Średni personel medyczny			
1	Naczelna pielęgniarka zespołu	Wyższe pielęgniarskie, inne wyższe i średnie medyczne	5
		Średnie medyczne oraz przeszkolenie specjalistyczne	10
2	Zastępczyni naczelnej pielęgniarki zespołu	Wyższe pielęgniarskie, inne wyższe i średnie medyczne	5
		Średnie medyczne oraz przeszkolenie specjalistyczne	9
3	Przełożona pielęgniarek w zespole i jednostce samodzielnej	Wyższe pielęgniarskie, inne wyższe i średnie medyczne	2
		Średnie medyczne oraz przeszkolenie specjalistyczne	7
4	Zastępczyni przełożonej pielęgniarki w zespole lub jednostce samodzielnej	Wyższe pielęgniarskie, inne wyższe i średnie medyczne	2
		Średnie medyczne oraz przeszkolenie specjalistyczne	7
5	Kierownik jednostki samodzielnej	Wyższe pielęgniarskie, inne wyższe i średnie medyczne	2
		Średnie medyczne oraz przeszkolenie specjalistyczne	7
6	Oddziałowa pielęgniarek w opiece zdrowotnej zamkniętej	Średnie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne	6
7	Uprawniony technik dentystyczny	Średnie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne	—
8	Starszy felczer, felczer	Średnie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne	—
9	a) Starsza pielęgniarka, starsza położna, starszy technik medyczny (dentystyczny, farmaceutyczny), starszy laborant, starszy instruktor higieny, starsza dietetyczka, starsza higienistka, starszy dyspozytor, starsza opiekunka dziecięca, starszy statystyk medyczny	Średnie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne, średnie pedagogiczne	5
	b) Pielęgniarka, położna, technik dentystyczny, technik medyczny — laborant, starszy technik apteczny, dietetyczka, opiekunka dziecięca, technik farmaceutyczny, higienistka, dyspozytor, instruktor higieny, technik ortopedyczny, ortoptysta, instruktor terapii zajęciowej, masażysta, statystyk medyczny	Średnie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne, średnie pedagogiczne	—
	c) Asystentka pielęgniarska, młodsza pielęgniarka, wykwalifikowana pomoc dentystyczna, masażysta, preparator, kontroler sanitarny, technik apteczny	Ukończenie szkoły asystentek pielęgniarskich, szkoły masażystów lub wykształcenie uznane za równorzędne	—
	d) Przyuczeni: pielęgniarka, dietetyczka, laborant medyczny, pomoc dentystyczna, kontroler sanitarny, dezynfektor, masażysta	Wykształcenie podstawowe oraz kwalifikacje nabyte w czasie pracy lub ukończone przeszkolenie specjalistyczne	—
	e) Technik ortopedyczny	Wykształcenie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne	—
10	a) Starsza pielęgniarka środowiskowa na wsi i w mieście, starsza pielęgniarka społeczna, starszy pracownik socjalny oraz pozostały starszy średni personel medyczny zatrudniony na wsi	Średnie wykształcenie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne	5

Lp.	Stanowisko pracy	Wymagane kwalifikacje zawodowe	
		(wykształcenie, specjalizacja, przeszkolenie)	Liczba lat pracy
	b) Pielęgniarka środowiskowa na wsi i w mieście, pielęgniarka społeczna, pracownik socjalny oraz pozostały średni personel medyczny zatrudniony na wsi	Średnie wykształcenie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne	—
II	Rejestratorka medyczna, sekretarka medyczna	Średnie wykształcenie ogólnokształcące lub inne uznane za równorzędne	—
	III. Niższy personel działalności podstawowej		
1	Salowa, łazienkowy, kąpielowy urządzeń zabiegowych, faszowaczka, rejestratorka medyczna, sterylizator, sanitariusz (noszowy), pomoc laboratoryjna.	Wykształcenie podstawowe	—

Załącznik nr 3

Tabela stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowania pracowników technicznych, ekonomicznych i administracyjnych

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje zawodowe		Grupa uposażenia zasadniczego
		Wykształcenie*)	Liczba lat pracy	
I. Pracownicy techniczni i ekonomiczni				
1	Zastępca dyrektora do spraw technicznych, ekonomicznych, główny księgowy: a) w zespole zatrudniającym powyżej 1500 pracowników b) powyżej 800 pracowników c) do 800 pracowników	wyższe średnie	6 10	9—3 10—4 11—5
2	Zastępca dyrektora do spraw technicznych, ekonomicznych, główny księgowy: a) w jednostce samodzielnej zatrudniającej powyżej 1000 pracowników b) powyżej 500 pracowników c) powyżej 300 pracowników Główny księgowy w jednostce samodzielnej zatrudniającej: a) powyżej 200 pracowników b) powyżej 100 pracowników c) do 100 pracowników	wyższe średnie wyższe średnie	6 10 6 10	14—5 15—6 17—8 18—10 20—12 21—14
3	Kierownik działu (np. technicznego, ekonomicznego, finansowego), zastępca głównego księgowego: a) w zespole zatrudniającym powyżej 1500 pracowników b) powyżej 800 pracowników c) do 800 pracowników	wyższe średnie	4 8	16—8 17—9 18—10
4	Kierownik działu (np. technicznego, ekonomicznego, finansowego), zastępca głównego księgowego: a) w jednostce samodzielnej zatrudniającej powyżej 1000 pracowników b) powyżej 500 pracowników c) do 500 pracowników	wyższe średnie	4 8	18—10 20—12 21—13
5	Kierownik warsztatu (pracowni): a) w zespole zatrudniającym powyżej 1500 pracowników	wyższe średnie	2 6	18—10

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje zawodowe		Grupa uposażenia zasadniczego
		Wykształcenie*)	Liczba lat pracy	
	b) powyżej 800 pracowników c) do 800 pracowników			20—12 21—13
6	Kierownik warsztatu (pracowni): a) w jednostce samodzielnej zatrudniającej powyżej 1000 pracowników b) powyżej 500 pracowników c) do 500 pracowników	wyższe średnie	2 6	20—11 21—12 21—13
7	Kierownik sekcji (np. technicznej, ekonomicznej, finansowej)	wyższe średnie	2 6	21—13
8	Starszy inspektor techniczny, starszy referent techniczny, starszy referent ekonomiczny, starszy księgowy, starszy rewident	wyższe średnie	2 6	21—14
9	Inspektor techniczny, referent techniczny, mistrz, instruktor terapii pracą, referent ekonomiczny, księgowy, rewident	wyższe średnie	po stażu 2	22—15
10	Zakładowy inspektor bhp w zespole i jednostce samodzielnej: a) powyżej 1000 pracowników b) powyżej 500 pracowników c) do 500 pracowników	wyższe oraz egzamin kwalifikacyjny średnie oraz egzamin kwalifikacyjny	3 8	21—13 21—14 22—15
II. Pracownicy administracyjni				
1	Dyrektor domu pomocy społecznej, kierownik zakładu sanitarnego, profilaktycznego domu zdrowia a) w zakładzie zatrudniającym powyżej 80 pracowników b) do 80 pracowników	wyższe średnie	6 10	16—8 17—9
2	Dyrektor Centralnej Bazy Rezerw Sanitarno-Przeciwepidemicznych	wyższe średnie	6 10	14—8
3	Zastępca dyrektora domu pomocy społecznej, kierownik domu pielęgniarek, żłobka	wyższe średnie	4 8	21—12
4	Kierownik działu (np. osobowego, administracyjnego) a) w zespole zatrudniającym powyżej 1500 pracowników b) powyżej 800 pracowników c) do 800 pracowników	wyższe średnie	3 7	18—12 20—13 21—14
5	Kierownik działu (np. osobowego, administracyjnego) a) w jednostce samodzielnej zatrudniającej powyżej 1000 pracowników b) powyżej 500 pracowników c) do 500 pracowników	wyższe średnie	2 6	20—14 21—15 22—16
6	Radca prawny	wyższe prawnicze	—	17—7
7	Kierownik sekcji (np. osobowej, administracyjnej)	wyższe średnie	2 6	22—16
8	a) Starszy referent administracyjny, kulturalno-oświatowy, starszy bibliotekarz, kierownik świetlicy b) Kierownik kancelarii, kasjer	wyższe średnie średnie	po stażu 5 3	22—17 22—18
9	a) Kierownik składnicy zaopatrzenia, kierownik zespołu magazynów b) Starszy magazynier c) Magazynier	średnie średnie średnie podstawowe	2 1 — 2	22—16 22—19 23—20

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje zawodowe		Grupa uposażenia zasadniczego
		Wykształcenie*)	Liczba lat pracy	
10	Kierownik pralni, szwalni, magazynu, kuchni, stołówki	średnie	2	22—16
11	Referent administracyjny, bibliotekarz, referent kulturalno-oświatowy, kierownik hali maszyn, archiwista, sekretarka	średnie	po stażu	23—19
12	Starsza maszynistka poza halą maszyn	średnie podstawowe 300 uderzeń na minutę	—	23—20
	Maszynistka poza halą maszyn	230 uderzeń na minutę	—	25—22
13	Telefonistka, pomoc biurowa, młodszy księgowy	średnie podstawowe	—	25—23
1	III. Stażysta	wyższe	—	22—20
2		średnie	—	25—24

U w a g a : *) Na stanowiskach technicznych wymagane jest wykształcenie wyższe lub średnie techniczne, na stanowiskach kierowniczych ekonomiczno-administracyjnych pożądanym jest ukończenie 2-letniego kursu zaocznego dla kierowniczych kadr administracyjno-gospodarczych służby zdrowia i opieki społecznej.

Załącznik nr 4

Tabela stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników gospodarczych i obsługi

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje zawodowe		Grupa uposażenia zasadniczego
		Wykształcenie	Liczba lat pracy w zawodzie	
I. Pracownicy zaplecza technicznego i gospodarczego				
— zatrudnieni w komórkach organizacyjnych (w warsztatach, pracowniach, kuchniach, pralniach, ogrodnictwie i innych) w zawodzie ślusarza, mechanika, elektromontera, elektromechanika, hydraulika, murarza, stolarza, malarza, kucharza, pracza, ogrodnika i innych				
1		ukończenie szkoły zawodowej lub tytuł mistrzowski w zawodzie	co najmniej 6 lat	20—15
2		ukończenie szkoły zawodowej lub tytuł robotnika wykwalifikowanego bądź tytuł czeladniczy w zawodzie	co najmniej 3 lata	21—17
3		ukończenie szkoły zawodowej	do 3 lat	22—19
4		bez wykształcenia zawodowego	po 5 latach	23—19
5		bez wykształcenia zawodowego	do 5 lat pracy	24—21

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje zawodowe		Grupa uposażenia zasadniczego
		Wykształcenie	Liczba lat pracy w zawodzie	
II. Pracownicy obsługi				
1	Woźny, portier, szatniarz, powielaczowy, zmywaczka szkła laboratoryjnego, dźwigowy	—	—	25—23
2	Sprzątaczką, goniec	—	—	25—24
III. Pracownicy zatrudnieni przy pilnowaniu				
1	Starszy dozorca (starszy strażnik)	—	2	25—23
2	Dozorca (strażnik)	—	—	25—24

Załącznik nr 5

Tabela stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowania lekarzy, lekarzy dentyistów i farmaceutów zatrudnionych w organach do spraw zdrowia prezydiów rad narodowych

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje zawodowe		Grupa uposażenia zasadniczego
		Wykształcenie	Liczba lat pracy	
I. W prezydiach wojewódzkich rad narodowych				
1	Kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej	Wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia oraz specjalizacja II lub I stopnia w innej dziedzinie medycyny	8	6—1
2	Zastępca kierownika wydziału zdrowia i opieki społecznej	Wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia lub II stopnia w innej dziedzinie medycyny, a w odniesieniu do lekarza dentyisty przeszkolenie specjalistyczne uznane za równorzędne II lub I stopniowi specjalizacji w dziedzinie medycyny	8	9—2
3	Kierownik oddziału	Wyższe medyczne, farmaceutyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny I stopnia	5	15—6
4	Starszy inspektor	Wyższe medyczne, farmaceutyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny I stopnia	5	18—10
II. W prezydiach powiatowych rad narodowych				
1	Kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej	Wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia oraz specjalizacja II lub I stopnia w innej dziedzinie medycyny	8	10—3
2	Zastępca kierownika wydziału zdrowia i opieki społecznej	Wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia lub I stopnia w innej dziedzinie medycyny, a w odniesieniu do lekarza dentyisty przeszkolenie specjalistyczne uznane za równorzędne I stopniowi specjalizacji w dziedzinie medycyny	5	15—6
3	Inspektor	Wyższe medyczne, farmaceutyczne	2	22—14